ُوَفِي تِلْكَ الأَيَّامِ لَمْ يَكُنْ مَلِكٌ فِي إِسْرَائِيلَ، وَفِي تِلْكَ الأَيَّام كَانَ سِبْطُ الدَّانِيِّينَ يَطْلُبُ لَهُ َمُلْكاً لِلسُّكْنَى لأَنَّهُ إِلَى ذَلِكَ الْيَوْم لَمْ يَقَعْ لَهُ نَصِيبٌ فِي وَسَطِ أَسْبَاطِ إَسْرَائِيلَ.²فَأَرْسَلَ ۥبَنُو دَانَ مِنْ عَشِيرَتِهِمْ خِمْسَةَ رجَالِ مِنْهُمْ، رِجَالاً بَنِي بَأْسِ مِنْ صُرْعَةَ وَمِنْ أَشْتَأُولَ لِتَجَسُّسَ الأرْض وَفَحْصِهَا. وَقَالُوا لَهُمُ، اذْهَبُوا افْحَصُوا الأرْضَ. فَجَاءُوا إِلَى جَبَلِ أَفْرَايِمَ إِلَى بَيْتِ مِيخًا وَبَاثُوا هُنَاكَ. وَبَيْنَمَا هُمْ عِنْدَ بَيْتِ مِيخَا عَرَفُوا صَوْتَ الْغُلاَمِ اللاَّويِّ، فَمَالُوا إِلَى هُنَاكَ وَسَأْلُوهُ، مَنْ جَاءَ بِكَ إِلَى هُنَا،َ وَمَاذَا أَنْتَ عَامِلٌ في هَذَا الْمَكَانِ، وَمَا لِكَ هُنَا. ۖ فَقَالَ لَهُمْ، كَذَا وَكَذَا عَمِلَ لِي مِيخَا، وَقَدِ اِسْتَأْجَرَنِي فَصِرْتُ لَهُ كَاهِناً. ۚفَقَالُوا لَهُ، اسْأَلْ إِذَنْ مِنَ اللَّهِ لِنَعْلَمَ هَلْ يَنْجَحُ طَرِيقُنَا الَّذِي نَحْنُ سَائِرُونَ فِيهِ ۖ فَقَالَ لَهُمُ الْكَاهِنُ، اذْهَبُوا بِسَلاَمٍ. أَمَامَ الرَّبِّ طَرِيقُكُمُ الَّذِي تَسِيرُونَ فِيهِ. ۖ فَذَهَبَ الَّخَمْسَةُ الرِّجَالِ وَجَاءُوا إِلَى لاَيشَ. وَرَأُوُا الشُّعْبَ الَّذِينَ فِيهَا سَاكِنِينَ بِطُمَأْنِينَةِ كُعَادَةِ الصَّيْدُونِيِّينَ مُسْتَريحِينَ مُطْمَئِنِّينَ، وَلَيْسَ في الأَرْضِ مُؤْذِ بِأَمْرِ وَارِثُ رِيَاسَةً، وَهُمْ بَعِيدُونَ عَنِ الصَّيْدُونِيِّينَ وَلَيْسَ لَهُمْ أَمْرٌ مَعَ إنْسَان. ْ وَجَاءُوا إِلَى إِخْوَتِهِمْ إِلَى صُرْعَةَ وَأَشْتَأُولَ. فَقَالَ لَّهُمْ إَخْوَتُهُمْ، مَا أَنْتُمْ. ۖ فَقَالُواً، قُومُوا نَصْعَدْ إِلَيْهِمْ، لأَنْنَا رَ أَيْنَا ۚ الأَرْضَ وَهُوَذَا هِيَ جَيِّدَةٌ جِدّاً وَأَنْتُمْ سَاكَتُونَ. لاَ تَتَكَاسَلُوا عَنِ الدَّهَابِ لِتَدْخُلُوا وَتَمْلِكُوا الأَرْضَ. 10عِنْدَ مَجِيئِكُمْ تَأْتُونَ إِلَى شَعْبِ مُطْمَئِنٍّ، وَالأَرْضُ وَاسِعَةُ الطّرَفَيْنِ. إِنَّ اللّهَ قَدْ دَفَعَهَا َلِيَدِكُمْ. مَكَانٌ لَيْسَ فِيهِ عَوَزٌ لِشَيْءٍ مِّمَّا فِي الأَرْضِ. 11 فَارْتَحَلَ مِنْ هُنَاكَ مِنْ عَشِيرَةٍ الدَّانِيِّينَ مِنْ صُرْعَةً وَمِنْ أَشْتَأُولَ سِتُّ مِئَةٍ رَجُلَ مُتَسَـلَحِينَ بعُـدَّةِ الْحَرْبِ.¹²وَصَعِدُوا وَحَلَّـوا فِـمِ قَرْيَـةٍ يَعَارِيمَ فِي يَهُوذَا. لِذَلِكَ دَعُوا ذَلِكَ الْمَكَانَ مَحَلَّةَ دَانِ إِلَى هَذَا الْيَوْم. هُوَذَا هِيَ وَرَاءَ قَرْيَةِ يَعَارِيمَ.¹³وَعَبَرُوا مِنْ هُنَاكَ إِلَى جَبَل أَفْرَايِمَ وَجَاءُوا إِلَى بَيْتِ مِيخَا. 14فَقَالَ الْخَمْسَـةُ الرِّجَـٰالِ الَّذِينَ ذَهَبُـوا لِتَجَسُّـس أَرْضِ لاَيشَ لإِخْوَتِهِمْ، أَتَعْلَمُونَ أَنَّ فِي هَذِهِ الْبُيُوتِ أَفُوداً وَتَرَافِيمَ وَتَمْتَـاَلاً مَنْحُوتـاً وَتِمْتَـالاً مَسْـبُوكاً. فَـالآنَ اعْلَمُـوا مَـا تَفْعَلُونَ. 15فَمَـالُوا إِلَى هُنَـاكَ وَجَـاءُوا إِلَى بَيْتِ الْغُلاَمِ اللاَّويِّ، بَيْتِ مِيخَا، وَسَلَّمُوا عَلَيْهِ.16وَالسِّتُّ مِئَةِ الرَّجُل الْمُتَسَلِّحُونَ بِعُدَّتِهِمْ لِلْحَرْبِ وَاقِفُونَ عِنْدَ مَدْخَلِ الْبَابِ هَؤُلاَءِ مِنْ بَنِي دَانِ. ¹⁷فَصَعِدَ الْخَمْسَةُ الرِّجَالِ الَّذِينَ ذَهَبُـوا لِتَجَسُّـس الأَرْض وَدَخَلَـوا إلَـي هُنَـاكَ، وَأَخَـذُوا التُّمْثَالَ الْمَنْحُوتَ وَالأَفُودَ وَالتَّرَافِيمَ وَالتَّمْثَالَ الْمَسْبُوكَ

¹Zu der Zeit war kein König in Israel. Und der Stamm der Daniter suchte sich ein Erbteil, da sie wohnen möchten: denn es war bis auf den Tag noch kein Erbe auf sie gefallen unter den Stämmen Israels.²Und die Kinder Dan sandten aus ihren Geschlechtern von ihren Enden fünf streitbare Männer von Zora und Esthaol. das Land zu erkunden und zu erforschen, und sprachen zu ihnen: Ziehet hin und erforschet das Land. Und sie kamen auf das Gebirge Ephraim ans Haus Michas und blieben über Nacht daselbst. Und da sie bei dem Gesinde Michas waren, erkannten sie die Stimme des Jünglings. des Leviten; und sie wichen von ihrem Weg dahin und sprachen zu ihm: Wer hat dich hierhergebracht? Was machst du da? Und was hast du hier? Er antwortete ihnen: So und so hat Micha an mir getan und hat mich gedingt, daß ich sein Priester sei. Sie sprachen zu ihm: Frage doch Gott, daß wir erfahren, ob unser Weg, den wir wandeln, auch wohl geraten werde. Der Priester antwortete ihnen: Ziehet hin mit Frieden; euer Weg, den ihr ziehet, ist recht vor dem HERRN. Da gingen die fünf Männer hin und kamen gen Lais und sahen das Volk, das darin war, sicher wohnen auf die Weise wie die Sidonier, still und sicher; und war niemand, der ihnen Leid täte im Land oder Herr über sie wäre, und waren ferne von den Sidoniern und hatten nichts mit Leuten zu tun. Und sie kamen zu ihren Brüdern gen Zora und Esthaol; und ihre Brüder sprachen zu ihnen: Wie steht's mit euch? Sie sprachen: Auf, laßt uns zu ihnen hinaufziehen! denn wir haben das Land

besehen, das ist sehr gut. Darum eilt und seid nicht faul zu ziehen, daß ihr kommt, das Land einzunehmen. 10 Wenn ihr kommt, werdet ihr zu einem sichern Volke kommen, und das Land ist weit und breit: denn Gott hat's in eure Hände gegeben, einen solchen Ort, da nichts gebricht an alle dem, was auf Erden ist. 11 Da zogen von da aus den Geschlechtern Dan von Zora und Esthaol sechshundert Mann, gerüstet mit ihren Waffen zum Streit, 12 und zogen hinauf und lagerten sich zu Kirjath-Jearim in Juda. Daher nannten sie die Stätte das Lager Dan bis auf diesen Tag, das hinter Kirjath-Jearim liegt. 13 Und von da gingen sie auf das Gebirge Ephraim und kamen zum Hause Michas. 14 Da antworteten die fünf Männer, die ausgegangen waren, das Land Lais zu erkunden, und sprachen zu ihren Brüdern: Wißt ihr auch, daß in diesen Häusern ein Leibrock, Hausgötzen, Bildnis und Abgott sind? Nun möget ihr denken, was euch zu tun ist. 15 Sie kehrten da ein und kamen an das Haus des Jünglings, des Leviten, in Michas Haus und grüßten ihn freundlich. 16 Aber die sechshundert Gerüsteten mit ihren Waffen, die von den Kindern Dan waren, standen vor dem Tor. 17 Und die fünf Männer, die das Land zu erkunden ausgezogen waren, gingen hinauf und kamen dahin und nahmen das Bild, den Leibrock, die Hausgötzen und den Abgott. Dieweil stand der Priester vor dem Tor bei den sechshundert Gerüsteten mit ihren Waffen. 18 Als nun jene ins Haus Michas gekommen waren und nahmen das Bild. den Leibrock, die Hausgötzen und den Abgott, sprach der Priester zu ihnen: Was

وَالْكَاهِنُ وَاقِفٌ عِنْدَ مَدْخَلِ الْبَابِ مَعَ السِّتِّ مِئَةِ الرَّجُلِ الْمُتَسَلِّحِينَ بِعُدَّةِ الْحَرْبِ. 18وَهَـؤُلاَءِ دَخَلُـوا بَيْتَ مِيخَـا وَأَخَذُوا التَّمْثَالَ الْمَنْحُوتَ وَالْأَفُودَ وَالتَّرَافُيمَ وَالتَّمْثَالَ الْمَسْبُوكَ. فَقَالَ لَهُمُ الْكَاهِنُ، مَاذَا تَفْعَلُونَ. 19فَقَالُوا لَهُ، اخْرَسْ. ضَعْ يَدَكَ عَلَى فَمِكَ وَاذْهَبْ مَعَنَا وَكُنْ لَنَا أُناً وَكَاهِناً. أَهُوَ خَيْرٌ لَكَ أَنْ تَكُونَ كَاهِناً لِبَيْتِ رَجُلِ وَاحِدٍ، أَمْ أَنْ تَكُونَ كَاهِناً لِسِيْطٍ وَلِعَشِيرَةٍ فِي إِسْرَائِيلَ. 20 فَطَابَ قَلْتُ الْكَاهِنِ، وَأَخَذَ الأَفُودَ وَالتَّرَافِيمَ وَالتَّمْثَالَ الْمَنْحُوتَ وَدَخَلَ فِي وَسَطِ الشَّعْبِ.²¹ثُمَّ انْصَرَفُوا وَذَهَبُوا وَوَضَغُوا الأطْفَالَ وَالْمَاشِيَةَ وَمَتَاعَهُمْ قُدَّامَهُمْ. 22 وَلَمَّا ابْتَعِدُوا عَنْ بَيْتِ مِيخَا اجْتَمَعَ الرِّجَالُ الَّذِينَ فِي الْبُيُوتِ الَّتِي عِنْدَ بَيْتِ مِيخَا وَأَدْرَكُوا بَنِي دَانَ،²³وَصَاحُوا إِلَى بَنِي دَانِ فَالْتَفَتُوا، وَقَالُوا لِمِيخَا، مَا لَكَ صَرَخْتَ. 24 فَقَالَ، آلِهَتِي الَّتِي، عَملْتُ قَدْ أَخَذْتُمُوهَا مَعَ الْكَاهِن وَذَهَبْتُمْ، فَمَاذَا لِي بَعْدُ. وَمَا هَذَا تَقُولُونَ لِي، مَا لَكَ.²⁵فَقَالَ لَهُ بَنُو دَان، لاَ تُسَمِّعُ صَوْتَكَ بَيْنَنَا لِئَلاّ يَقَعَ بِكُمْ رِجَالٌ أَنْفُسُهُمْ مُرَّةُ فَتَنْ ٤ غَنْسَكَ وَأَنْفُس بَيْتكَ. 26 وَسَارَ بَنُو دَانَ فِي طَرِيقَهِمْ. وَلَمَّا رَأَى مِيخَا أَنَّهُمْ أَشَدُّ مِنْهُ انْصَرَفَ وَرَجَعَ إِلَى بَيْتِه. 27 وَأُمَّا هُمْ فَأَخَذُوا مَا صَنَعَ مِيخَا، وَالْكَاهِنَ الَّذِي كَانَ لَهُ، وَجَاءُوا إِلَى لاَيشَ إِلَى شَعْبِ مُسْتَرِيحٍ مُطْمَئِنٍّ، وَضَرَبُوهُمْ بِحَدِّ السَّيْفِ وَأَحْرَقُوا الْمَدِينَةَ بِاَلنَّارٍ.²⁸وَلَمْ يَكُنْ مَنْ يُنْقِذُ لأَنَّهَا بَعِيدَةٌ عَنْ صَيْدُونَ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ أَمْرٌ مَعَ إِنْسَانٍ، وَهِيَ فِي الْوَادِي الَّذِي لِبَيْتِ رَحُوبَ. فَبَنُوا الْمَدِينَةَ وَسَكَنُوا بِهَا 29 وَدَعَوُا اسْمَ الْمَدِينَةِ دَانَ بِاسْمِ دَانِ أبيهِـم الَّـذِي وُلِـدَ لاِسْـرَائِيلَ. وَلَكَـنَّ اسْـمَ الْمَدينَـةِ أَوَّلاً لاَيشُ.30 وَأَقَامَ بَنُو دَانِ لأَنْفُسِهِمِ التَّمْثَالَ الْمَنْحُوتَ. وَكَانَ يَهُونَاتَالُ بْنُ جَرْشُومَ بْنُ مَنَسَّى هُوَ وَبَنُوهُ كَهَنَةً لِسِبْطِ الدَّانِيِّينَ إِلَى يَوْم سِبْي الأَرْض.³¹وَوَصَعُوا لأِنْفُسِهمْ تِمْثَالَ مِيخَا الْمَنْحُوتَ اَلَّذِي عَمِلَهُ، َ كُلَّ الأَيَّامِ الَّتِي كَانَ فيهَا ىَنْتُ اللَّه في شيلُوهَ.

macht ihr? 19 Sie antworteten ihm: Schweige und halte das Maul zu und ziehe mit uns. daß du unser Vater und Priester seist. Ist dir's besser, daß du in des einen Mannes Haus Priester seist oder unter derer einem ganzen Stamm und Geschlecht in Israel?²⁰Das gefiel dem Priester wohl, und er nahm den Leibrock, die Hausgötzen und das Bild und kam mit unter das Volk.²¹Und da sie sich wandten und hinzogen, schickten sie die Kindlein und das Vieh und was sie Köstliches hatten, vor sich her. ²²Da sie nun fern von Michas Haus kamen, wurden die Männer zuhauf gerufen, die in den Häusern waren bei Michas Haus, und folgten den Kindern Dan nach und riefen den Kindern Dan. 23 Sie aber wandten ihr Antlitz um und sprachen zu Micha: was ist dir, daß du also zuhauf kommst?²⁴Er antwortete: Ihr habt meine Götter genommen, die ich gemacht hatte, und den Priester und ziehet hin; und was habe ich nun mehr? Und ihr fragt noch, was mir fehle?²⁵Aber die Kinder Dan sprachen zu ihm: Laß deine Stimme nicht hören bei uns, daß nicht auf dich stoßen zornige Leute und deine Seele und deines Hauses Seele nicht hingerafft werde!²⁶Also gingen die Kinder Dan ihres Weges. Und Micha, da er sah, daß sie ihm zu stark waren, wandte er sich um und kam wieder zu seinem Hause.²⁷Sie aber nahmen, was Micha gemacht hatte, und den Priester, den er hatte, und kamen an Lais, an ein stilles, sicheres Volk, und schlugen es mit der Schärfe des Schwerts und verbrannten die Stadt mit Feuer.²⁸Und war niemand, der sie errettete; denn sie lag fern von Sidon, und sie hatten mit den Leuten

Judges 18

nichts zu schaffen; und sie lag im Grunde, welcher an Beth-Rehob liegt. Da bauten sie die Stadt und wohnten darin²⁹und nannten sie Dan nach dem Namen ihres Vaters Dan, der Israel geboren war. (Und die Stadt hieß vorzeiten Lais.)³⁰Und die Kinder Dan richteten für sich auf das Bild. Und Jonathan, der Sohn Gersons, des Sohnes Manasses, und seine Söhne waren Priester unter dem Stamm der Daniter bis an die Zeit, da sie aus dem Lande gefangen geführt wurden.³¹Also setzten sie unter sich das Bild Michas, das er gemacht hatte, so lange, als das Haus Gottes war zu Silo.